

الها بی نیازا کریم رحیما ملکا مالکا

همه عباد تواند و از کلمه تو از عدم بوجود آمدند و معترفند بر فقر خود و غنای تو و جهل خود و علم تو و ضعف خود و اقتدار تو و عجز خود و سلطان تو. ای کریم ما را از امطار سماء رحمتت محروم منما و از امواج بحر کرمت منع مکن. این نهالهای وجود بید عنایت تو غرس شده حال وقت ترقی و نمو است و منتظر نیشان عنایت تو و ربیع مکرمت تو بوده و هست از آب ((و جعلنا من الماء کلّ شیء حی)) ما را منع منما. آثار کرمت از قبل در دانی و قاصی و مطیع و عاصی مشاهده شد و حال موجود و مشهود. پس ببرهان ثابت شد کرمت محدود نبوده و عفویت توقف نکرده و جودت از موجودات منع نشده. در هر حال آثار فضل بی منتهایت بابصار عدل و انصاف مشاهده شده و میشود. نزد بحر غفران عصیان این عباد مذکور نه و در عرصه ثروت و غنا فقر و احتیاج این عباد را مقداری نه. از بدایع عطایت میطلبیم و دست رجا ببارگاه عظمتت بلند نموده‌ایم. ای غفار از ما بجودت درگذر و ای ستار بکرمت ستر نما و ای فضال فضلت را باز مدار. مجرمیم و لکن از توایم محروم منما. بعیدیم و لکن بساط قربت را آمل و سائلیم ما را منع مکن. توئی راه نما و صاحب عطا. لا إله إلا أنت ربّ العرش و الثری و مالک الآخرة و الأولى.